

עין משפט
נר מצוה

כו:

הישן תחת המטה פרק שני סוכה

מסורת הש"ס

סדר א טושיע אית סי'
ללא טעף א':
מה ב טושיע אית סי' ד
טעף טו:
כו ג טושיע סי' רלא:
כו ד מ"י פ"ד מהלכות
מפלין הלכה לא סתם
טען כן טושיע אית סי'
כ טעף ו:
כח ה ר מ"י פ"ו מהל'
טוכה הלכה ו סתם
טען מן טושיע אית סי'
תרט טעף כ:

רבינו חננאל

ואינו אוחז בקציעה, סי'
היא הטבלא, דברי ר'
יעקב, והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי, אהר
והוא כרי הילוך מאה
אמה, אבל שינת קבע
יותר מזה אסור, אפר
דב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס,
והוא שחן נשמי, תרא ר'
יוסי אומר הילדים, בזמן
ששוחותין עמהם, הולצין
בין ביום ובין בלילה,
ואחר כך ישנים ואקשטין
ש"ם בעל קרי אסור
התפילין, וישן מפי
שרגליו בטומאה, הולצין
[ישן] בעל קרי אינו
אסור בתפילין, תיר שבת
שישם מטהו בתפילין,
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה, עד שיטול
דיו ויסיר סראשו, ספני
היהוים עסקיות הן,
מעשה שהיווין לרבן יוחנן
מן זכאי לטעם התבשיל
כו, תניא לא שהלכת על
אלא טרעו לתחמיר על
צנפן, אבל הלכה, אסור
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה, והרובע לחמיר
על עצמו מחמיר.

נטלו במטה. פירש בקונט' משום נקיות ובהנחם פירש כן דרבי
צדוק כהן הוה דמוכח פ' מי שמתו וברכות דף יט: וצדוק
פרק כל פסולי המוקדשין (בכורות דף לו.) והיה אובל על טהרת
תרומה וידים שניות הן ופוסלות את
דבר דכפיק' דשנת (דף יז.) דלפי'
פחות מכביצה מקבל טומאה כדמוכח
פרק שני דמס' טהרות (מ"א) דתנן
אין זו כביצה הוא טמא והכל טהור:
ולא בירך אחריו. סבר לה כרבי
יהודה דפרק שלשה שאכלו
(ברכות דף מט:) דדרש ואכלת ושבעת
וברכת אכילה שיש בה שביעה דהיינו
כביצה ור"מ פליג ואמר דמברכין
בכיות וגדלה הלכה כותיה מדאמר'
פרק כ"ד מברכין (שם דף נח: ושם)
א"ר חייה בר אבא אני ראיתי את
ר' יוחנן שאכל זית מליח וצירק עליו
תחלה וסוף ועוד אמר' פרק שלשה
שאכלו (שם דף מח: ושם) א"ר חייה
בר אבא א"ר יוחנן לעולם אינו מוציא
רביס יד חובתן עד שאכל כית
דגן וכן אמר רב הונא בר יהודה
שמהן דרב ומתוך הירושלמי משמע
דבבירה לא צעין כותי דלפילו
פרידה אחת של ענב או פרידה אחת
של רימון טעונה ברכה לפניה
ולאחריה והכי איתא צירוק' ברש
כ"ד מברכין ר' יוחנן נכס זיתא
וצרך לפניה ולאחריה והוה ר' חייה
בר אבא מתמכל ביה ואמר ליה ר'
יוחנן בצלחה מה את מתמכל בי
לית לך כל שהוא ממין שבעה טעון
ברכה לפניה ולאחריה אית ליה ומה
צירוק ליה מפני שגרעינתו ממעטתו
ולית ליה לרבי יוחנן שגרעינתו
ממעטתו מה עבד ליה ר"י משום
בריה מילתיה דרבי יוחנן אמרה שכן
אפילו פרידה אחת של ענב או פרידה
אחת של רימון שהיא טעונה ברכה
לפניה ולאחריה ובהש"ס שלנו יש כעין
מעשה זה פרק כ"ד מברכין (שם דף

ולא יאחו בקציעה. הן מפילין עמון דפוס מושבן ורלוועג) ודומה לו
נמק' גיטין בהניחין (דף נח.) ארבעים כהן קאזוי מפילין: לישן
ביום. מפני צטול תורה: דמר. רבה בר רבנא: רב. דממנו
למד מדת שינתו שהיה ישן
ואינו אוחז בקציעה דברי רבי יעקב והכמים
אומרים ישן אדם בתפילין שינת עראי אבל
לא שינת קבע וכמה שינת עראי כרי הילוך
מאה אמה אמר רב "אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס וכמה שינת הסוס
שיתין נשמי אמר אביי שנתיה דמר כדרב
דורב כדרבי ודרבי כדרוד: דרודו כדסוסיא
ודסוסיא שיתין נשמי יאביי הוה ניים
כדמעיל מפומבדיתא לבי כובי קרי עליה
רב יוסף יעד מתי עצל תשכב מתי תקום
משנתך ת"ר הנכנס לישן ביום רצה חולץ
רצה מניח בלילה חולץ ואינו מניח דברי
רבי נתן רבי יוסי אומר הילדים לעולם
חולצין ואינו מניחין מפני שרגליו בטומאה
לימא קסבר רבי יוסי בעל קרי אסור להניח
תפילין אמר אביי בילדים ונשותיהן עמהן
עסקינן שמא יבואו לידי הרגלה דבר ת"ר
ישכח ושמה ממתו בתפילין אוחז אוחז לא
ברצועה ולא בקציעה עד שיטול ידיו ויטלם
מפני שהידיים עסקניות הן: מתני' מעשה
והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי למעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו העולם לסוכה וכשנתנו לו לר'
צדוק "אוכל פחות מכביצה נטלו במטה
ואכלו חזן לסוכה ולא בירך אחריו:
גמ' מעשה לסתור חסורי מחסרא והכי
קתני אם בא להחמיר על עצמו מחמיר
ולית ביה משום יוהרא ומעשה נמו והביאו
לו לרבן יוחנן בן זכאי למעום את
התבשיל ולר"ג שני כותבות ורלי של מים
ואמרו

הוא אוחז בקציעה, סי'
היא הטבלא, דברי ר'
יעקב, והכמים אומרים
ישן אדם שינת עראי, אהר
והוא כרי הילוך מאה
אמה, אבל שינת קבע
יותר מזה אסור, אפר
דב אסור לאדם לישן
ביום יותר משינת הסוס,
והוא שחן נשמי, תרא ר'
יוסי אומר הילדים, בזמן
ששוחותין עמהם, הולצין
בין ביום ובין בלילה,
ואחר כך ישנים ואקשטין
ש"ם בעל קרי אסור
התפילין, וישן מפי
שרגליו בטומאה, הולצין
[ישן] בעל קרי אינו
אסור בתפילין, תיר שבת
שישם מטהו בתפילין,
אינו אוחז לו ברצועה
לא בקציעה, עד שיטול
דיו ויסיר סראשו, ספני
היהוים עסקיות הן,
מעשה שהיווין לרבן יוחנן
מן זכאי לטעם התבשיל
כו, תניא לא שהלכת על
אלא טרעו לתחמיר על
צנפן, אבל הלכה, אסור
אדם אכילת עראי חזן
לסוכה, והרובע לחמיר
על עצמו מחמיר.

טען מן טושיע אית סי'
כ טעף ו:
כח ה ר מ"י פ"ו מהל'
טוכה הלכה ו סתם
טען מן טושיע אית סי'
תרט טעף כ:

תורה אור השלם

1. עד מתי יצאל תשכב
מתי תקום משנתך.
מפ"ט ו

גליון הש"ס

הש"ס ר"ח בביעיל וכו'
דפטרס בסבוק אחר, טען
תשובת טרעו ביהרה
מהדורה תימיה סליח סי'
כ:

לענין רש"י

אל"ש (אלי"ש).
בסימות.

מוסף רש"י

העולם לסוכה. כל
מינה דסוכה נקט גליון
עליה חמשת סוכה, לפי
שרוק טעין סוכתיהן
כחש כן ושבח כו"ג.
נטלו במטה וכו'. שלשה
קולין נהג בו, אחת שלא
נעל ידיו אלא חמשה כ"ך
ידיו משום איתת דתפת
וחזן לביה אלא ולא כ"ך
אחריו ויחמיר עט...